

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/190/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112011519
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2012:2112011519.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Janky Klčovej, v trestnej veci proti odsúdenému B. T., v konaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave zo dňa 22.11.2012 sp. zn. 5PP/130/2012, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18.12.2012 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného B. T., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 odsek 1 písm.b/ Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného B. T. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi sp.zn. 2T/18/2007, podľa § 194 odsek 3 Trestného zákona v trvaní 6 rokov a 11 mesiacov.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody si nevytvoril dostatočné podmienky k jeho podmiennečnému prepusteniu, nakoľko z hodnotenia riaditeľa ústavu ako i samotná osoba odsúdeného, nedáva dostatočné záruky k tomu, že v prípade podmiennečného prepustenia, by tento mohol viesť riadny život.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorou sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia a jeho podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. V dôvodoch sťažnosti poukázal na to, že počas výkonu trestu odňatia slobody, si v dostatočnej miere vytvoril všetky podmienky preto, aby mohol byť podmiennečne z výkonu trestu odňatia slobody prepustený a poukázal na to, že okresný súd v konaní o jeho žiadosti neprihliadol na všetky významné okolnosti, najmä neprihliadol na dôkazy o správaní jeho osoby počas výkonu trestu v zariadení ÚVTOS, kde svoj trest doposiaľ vykonáva. Nebral do úvahy jeho hodnotenie a konštatovanie zariadenia ÚVTOS, že preukazuje polepšenie a spĺňa podmienky na podmiennečné prepustenie. Rovnako poukázal na to, že v minulosti pokiaľ bol odsúdený bol odsúdený k podmiennečným trestom odňatia slobody v ktorých sa vždy osvedčil. Pokiaľ ide o skutok, za ktorý je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody, tento v dostatočnej miere oľutoval.

Krajský súd podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým mohol sťažovateľ mohol podať sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce tomuto výroku a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že odsúdený B. T. v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 11 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi pod sp.zn. 2T/18/2007, podľa § 194 odsek 3 Trestného zákona pričom trest vykonáva v ústave s minimálnym stupňom stráženia v Hrnčiarovciach nad Parnou.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS vyplýva, že správanie a vystupovanie odsúdeného v predchádzajúcich ústavoch, možno hodnotiť vcelku kladne ale v Ústave Dubnica nad Váhom sa vyskytli aj nedostatky v dodržiavaní ústavného poriadku pričom bol aj disciplinárne riešený. Neskôr sa jeho správanie stabilizovalo, svoje povinnosti si plnil k spokojnosti nariadených. V tunajšom ústave vystupovanie odsúdeného počas pobytu je v súlade s ústavným poriadkom, príkazy a nariadenia príslušníkov rešpektuje a v kolektíve je nekonfliktný. Doposiaľ bol 5-krát disciplinárne odmenený za vzornú pracovnú morálku a vykonávanie čistiacich prác. Disciplinárne tresty nemá vykázané. Počas výkonu trestu neprejavil záujem o žiadny rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania. Od 29.05.2012 je pracovne zaradený na pracovisku v ústave s dohľadom Euroobuv. Pracovné povinnosti si doposiaľ plní k spokojnosti. Resocializačná prognóza sa podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania javí ako menej priaznivá z dôvodu opakovaného páchania trestnej činnosti. V minulosti bol 3-krát trestaný, vo výkone trestu odňatia bol 1-krát.

Záverom hodnotenia sa konštatuje, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a doporučili jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 1 písm.a/ Trestného zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V prvom rade je potrebné skonštatovať, že odsúdený v čase podania žiadosti splnil formálnu podmienku pre účely podmiennečného prepustenia, a to v podobe výkonu polovice uloženého trestu odňatia slobody.

Krajský súd však z obsahu spisového materiálu zistil, že u odsúdeného nie sú splnené všetky podmienky pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tak, ako ich vyžaduje ustanovenie § 66 odsek 1 písm.a/ Trestného zákona.

Odsúdený svojim správaním a plnením si svojich povinností vo výkone trestu odňatia slobody síce preukázal určité polepšenie, ktoré zodpovedá prvej z dvoch materiálnych podmienok obsiahnutých v uvádzanom ustanovení, avšak vzhľadom na jeho osobu, doterajší spôsob života, najmä s poukazom na jeho trestnú minulosť, nemožno predpokladať, i jeho pozitívne správanie sa v budúcnosti, čím nie je splnená druhá materiálna podmienka v zmysle ustanovenia § 66 odsek 1 písm.a/ Trestného zákona. Je nutné poznamenať, že zmysel podmiennečného prepustenia nie je v tom, aby za dobré správanie počas výkonu trestu odňatia slobody bol odsúdený automaticky prepustený na slobodu po splnení formálnej podmienky t.j. zákonom stanovenej doby vykonania trestu bez zreteľa k účelu trestu ale podmiennečné prepustenie má význam len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a na ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v danom smere význam, je odôvodnený predpokladať, že odsúdený i na slobode bude viesť riadny život a nedopustí sa už žiadnej trestnej činnosti.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti tak po formálnej i materiálnej stránke viedli preto krajský súd k rovnakému názoru, ako vyslovil v napadnutom uznesení súd I. stupňový, že u odsúdeného neboli splnené podmienky pre jeho podmiennečné prepustenie, nakoľko sa od neho nedá jednoznačne očakávať, že by v prípade prepustenia na slobodu viedol riadny život.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu I. stupňového rozhodnutia, sťažnosť odsúdeného B. T., ako nedôvodnú v zmysle § 193 odsek 1 písm.c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.